

Un conte de fades a la França ocupada

1 De què va? París, 15 juliol 1942. A la xarcuteria del senyor Batignole uns morts de gana assalten el rebost generant delacions contra els jueus...

2 Com va? Si vostès van gaudir i neutralitzar l'almívar pujat de colesterol ranci de *Los chicos del coro*, poden atansar-se sense por al film que Monsieur Gérard Jugnot (aquell professor de música salvador de nens deixats de la mà de la providència) rodava el 2002.

Jugnot és un cineasta carregat de bona fe i de muntanyes de sucre candi. Ara ens cuina un conte de fades a la França ocupada pels nazis i on els herois de la famosa Resistència són uns fatxendes amb més imaginació que no

pas resolució pràctica. Però el bonàs del Jugnot no té ganes de passar factura a la Història amb majúscules. Ajusta comptes amb una galeria de col·laboracionistes de sainet que la presència d'un heroi *malgré lui* com el xarcuter aconsegueix neutralitzar per salvar l'honor gala. Film retro –a un centímetre de ser retrògrad–, farcit dels tòpics habituals en les films de propaganda bèl·lica anys 40: senyores grangeres tot cor –i lilit–, capellans compromesos i, per cloure el conte, una Suïssa convertida en Arcàdia per a fugitius amb vocació rellotgera.

3 I va: per a nostàlgics de somriures i llàgrimes a 50 anys de la fi de la guerra contra el nazisme tòpic.

Monsieur Batignole

Director: Gerard Jugnot. Intèrprets: Gerard Jugnot, Jules Sitruk, Michele Garcia, Jean-Paul Rouve, Gilbert Beaux. França, 2002. 101 minuts. Rambla.